

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο της JEANNE ROUDOT)

ΚΑΡΙΟΚΑ, Ο

ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΓΝΟΡΙΖΕΤΕ την «Καριόκα»; Είναι ο χορός που ένωσε τις καρδιές, τα σώματα, τις σκέψεις των χορευτών με τις εξοφρυνές φιλοφροσύνης του. Είναι ο χορός του 1935, που επηρέασε τον έρωτα της εποχής μας, τη νευρωμένη μας, τα πάντα και το τίποτα: Είναι ο χορός - παρωμοσόνη! Γεννήθηκε στην Κούβα, τελειοποιήθηκε στ' Αμερικανικά κατοίντια, ανέβηκε στην οδό των κινηματογράφων κ' από εκεί

Μερικές φιγούρες της «Καριόκας». — Ο Φρόντ Άσταρ και η Τζίνγκερ Ρόγκερς, οι οποίοι λάνσαραν τον νέο αυτό χορό.

κατέκτησε την Ευρώπη και την Αμερική. Μ' ατόν εκδηλώνουν σημαία η όμορφη Αμερικανίδα δλο τόν ένθουσιασμό και τη χαρά τους, δλο τó κέρι τους, μετά από τó τρίτο κόκταλ. Δέν υπάρχει περά λόγος νά ξεφωνώσι οι χορευτά, νά δερώνονται και νά σηκώνουν τά φροσμάτα τους, γιά νά χορέψουν έναν έκκεντρικό χορό. "Οι! αυτά μορούν νά τά έφραρίασουν, χωρίς νά...παρεξηγηθούν, στην «Καριόκα», και νά μεθύσουν από έρωτα στά νυχτερινά κέντρα του Μπροντγουάι. Καταλαβαίνετε λοιπόν, πόσο λατρύνει ο χορευτά τούς δύο εστέρες, που τούς χάρισαν αυτή την ειχαρίστηση, νά κρύνονται...ίσω απ' τó δάγτυλό τους; "Όλη τή μέρα μιλάνε γ' αυτούς, παρακολοθούν μ' ενδιαφέρον κάθε πληροφορία και διαβάζουν με περιέργεια τις διάφορες περιπέτειες, που τούς δημοσιογούσι α φίλοι τους κ' η φανατιστές τους. "Αλλά ποιοι είναι αυτοί οι διατυχημένοι άνθρωποι, που κοιτούν σήμερα νά τρελλαθούν από τις ερωτικές εξομολογήσεις και τις έκδηλωσεις του θαυμασμού; Δυό καλοί χορευτά. Δυό εστέρες: "Ο Φρόντ Άσταρ κ' η χαρτωμένη Τζίνγκερ Ρόγκερς. Δυό άνθρωποι - νευροσπαστά! Μέχρι σήμερα α φίλοι τού κινηματογράφου ήξεραν πολύ λίγα πράγματα γ' αυτούς. "Άρκεσε όμως νά λανσάρουν ένα χορό, γιά νά γίνουν διάσημοι και νά κινήσουν την περιέργεια όλων τών Αμερικανίδων, ή όποιες τώρα κατάνησε νά ξέρουν περισσότερες λεπτομέρειες...απ' αυτούς γιά την ιδιαιτελή ζωή τους. Οι δυό διάσημοι εστέρες μένουν σέ μία άγνωστη βίλλα της Σάντα Μόνικα. Γιά νά τούς επισκεφθή κανείς, χρειάζεται πρώτα νά τού όρισουν έκείνη την ήμερα και τήν ώρα που μπορεί νά τούς άτασολήσει. "Αναγκάσθηκα λοιπόν νά συμμορφωθώ κ' εγώ με αυτή την ιδιοτροπία τους. Τηλεφώνησα στην Ελλάδα τους, είπα τ' όνομά μου και τó σκοπό της επισκέψεώς μου και τέλος έδωσα τή διεύθυνσή μου. "Απ' τήν άλλη μεριά τού σήματος άκούστηκε τότε μία βαριά κ' επίσημη φωνή, που με πληροφορούσε ότι: «Ο μίστερ Άσταρ κ' η μίς Ρόγκερς θά με ειδοποιήσουν τότε μετρούσα νά τούς άτασολήσω».

Από έκείνη τή μέρα πέρασε μία έβδομάδα, χωρίς νά λάβω καμιά είδηση. Άρχισα λοιπόν νά νευριάζω κ' έτοιμαζόμουν νά γράψω ένα τρομαχτικό άρθρο έναντίον τους, όταν τέλος, την όγδόη μέρα, άποσπρη νά χτυπά τó τηλέφωνό μου. "Ήταν από τή βίλλα τού Άσταρ. Απτή τή φορά όμως άκουσα μία γυναικεία φωνή. "Ήμουν άσπóσο ύπερβολικά θυμωμένη και γιά νά τούς δώσω ένα καλό μάθημα, τής είπα: —Ειδοποιήστε τούς φίλους σας ότι διαταχώς τó άρθρο μου γράφτηκε πια, όποτε δέν μού χρειάζεται ή συνέντευξή τους.

—Τί θέλετε νά πητε; με ώπτισσε περίεργη ή φωνή.
—Θέλω νά πώ, τής άπάντησα, ότι καλά θά κάνης ν' άφήσης τίς

γλυκαίες και νά ειδοποιήσης τήν κυρία σου.
—Μά εγώ είμαι ή ίδια, ή Τζίνγκερ Ρόγκερς.
Έλάτε, μίν είσαυτε θυμωμένη. Σχίστε αυτό τó κατοραμένο άρθρο σας και μίν άφήστε νά έρθετε νά μās δητε. Θα σας εξηγήσουμε τά μαγικά μας και θά καταλάβετε ότι έχουμε δίκιο...

Ήμνα πράγματι τήν ίδια μέρα, με τó σκοπό νά τούς φερθώ με μεγάλη ψυχρότητα και νά μίν γράψω απ' ένα καλαματιάζό λόγο γ' αυτούς. Πέρασα έναν θαυμαστό κήπο με φοινικόδενδρα, διάσχισα β αστικά τó χάλ κ' είπα στον πρώτο ύπηρέτη που βρέθηκε μπροστά μου, νά μ' άναγγείλη στον μίστερ Άσταρ. Έπειτα κάθησα άδιάφορη στό σαλόνι, με τή σκέψη ότι θά έβλεπα σέ λίγο νά παρουσιάζετα μπροστά μου ό Φρόντ Άσταρ, καλοσημειμένος στό φρέσκο τόν, κ' ή Ρόγκερς, ντυμένη με μία βαρύντη τουλίετα. Έπειτα όμως από λίγα λεπτά είδα νά μπαίνει στό σαλόνι μία λεπτή γυναίκα με μαγικό κ' ένας άνδρας τυλιγμένος σ' ένα χοντρό μπουνομάκι.

—Μάς συγχωρείτε, που σας δέχμαστε έτσι, μόν είπαν. Ξέρουμε ότι δέν θά μίν παρεξηγησέτε. Σάς θεωρούμε σάν άνθρωπο τού σπιτιού. Δέν μπορούτε νά φαντασθήτε πόσο στενοχωρηθήκαμε που ό άνόητος γραμματέας μας σας έκανε νά περιμένετε τούσιν καιρό. Μά είναι τούσο

ζαλιωμένος... Φαντασθήτε ότι λαμβάνουμε κάθε μέρα πενταόσια τηλεφώνηματα, δέκα χιλιάδες γράμματα, έκαστό άνθρόπος κ' ένα σωρό τηλεγραφήματα απ' όλες τις Πολιτείες της Αμερικής. Έκτός όμως απ' αυτά, έχουμε και τις πολυάριθμες επαγγελματικές προτίσεις. Είναι συνήθως από τις γυναίκες τών διαφόρων βασιλείων τού Νέου Κόσμου, ή όποιες θέλουν νά τούς δάξουμε τούς έκκεντρικούς χορούς μας. Πληρώνουν δέ τεράστια ποσά. "Έτσι όριζουμε νά σκεφτούμαστε σοβαρά γιά τήν ίδρυση μιάς σχολής χορού. Έλπίζω ότι αυτή ή σκέψη μας θά πραγματοποιηθή πολύ γρήγορα. Θα χορεύση όμως νά κινήσει ένα είκοσι κτίριο, μ' εύρύχωρες αίθουσες, που νά έχουν κατάλληλο διάσπασμό γιά κάθε χορό και τήν κατάλληλη όρχήστρα. Θα είναι ένας σωστός παρτέισος.

—Μπορούν δλο οι άνθρώποι νά χορέψουν αυτούς τούς χορούς σας, χωρίς κ' α γελοιοποιηθούν; ρώτησα.

—"Όχι, βέβαια. Ένας ήλικιωμένος κύριος ή μία ήλικιωμένη κυρία, δέν μπορεί νά χορέψη την «Καριόκα», γιατί φυσικά δέν θά έχη τήν εύανησία και τήν ευρητικότητα που χρéζεται, μόν άπάντησε ό Άσταρ. Οι νέοι όμως και τά κορίτσια, που είναι γυναικίνοια κ' έχουν όμορφα σώματα, μπορούν θαυμάσια νά τόν χορέψουν, χωρίς νά προκαλέσουν τó κ' έδω. Είναι ό χορός τού έρωτος. Έκφράζει θα νά ανασηματίου τον κ' δλο τó πάθος του. "Η επαγγελματίαις ή χαρτωμένη Τζίνγκερ Ρόγκερς, είναι ό ιδεώδης τύπος της ντάιμς που χρéζεται γ' αυτόν τó χορό.

—Πώς γνωρίσατε τήν μίς Ρόγκερς;
—Στό εσπóντιο. Τό πλαστό σόμα της μόν έκανε μεγάλη εντύπωση και κατάλαβα ότι έν κατοραμένο νά τήν πείσω νά χορέψη μαζί μου θ' άποτελούσαμε ένα περίεργό ζευγάρι.

—Άρχισε τότε, μόν έστε, λαμβάνοντας μέρος στη σκέψη ή μίς Ρόγκερς, νά με παροτρύνει και νά μ' αφήν νά ήμνασώ. Τόν είρσα μέσα στό σπίτι μου, στό κομαίνι μου, άκόμη και στην κρεββατοκάμαρά μου. Απτό τó κληρητό κλήρηθ' ένα μίνα. Τέλος άποσπασα νά τού δώσω ένα καλό μάθημα. Και μία μέρα, που δέν είδα πάλι μπροστά μου, τόν πληρώσα, κάλλησα τó πρόσωπό μου στό δικό του και δινοντάς τόν ένα χαρτόνι, τού φώναζα: «Αν με ξαναήλθεις, θά σοβ σπάσω τά μούτρα!» Μά τήν ίδια σ' αυτή τόν άκουσα νά βγάξη ένα ξεφρηνητό γαούδι, μόν άρχισα νά μ' άγκαλιούθη και με παρασηση σ' έναν παράδεισο χορό. Έπειτα μόν έστε: «Τζίνγκερ, κάναμε τήν τήχη μας! Βοήκη έταν καινούριος χορός!» Κ' άρχισε νά στροφονογούθη σάν τρέλλος γ' (Η συνέχεια εις τήν σελίδα 366)

